

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de juny del 2016

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de les Sres. C.C.R. i C.C.B. van interposar demanda, de data 18-04-2015, envers el Sr. J.B.P., en virtut de la qual sol·licitava l'abonament de la meitat de les despeses de matrícula dels estudis superiors de la Sra. C.C.B., filla major d'edat dels Srs. J.B.P. i C.C.R., que importaven les quantitats respectives de 2.099,25 i 2.245 euros pels cursos 2011-12 i 2012-13, amb més la imposició de les costes processals.

La representació processal del Sr. J.B.P. va oposar-se a la demanda, per escrit de 9-05-2013, i va demanar la desestimació de la demanda amb imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Hble. Batlle va dictar sentència, de data 8-10-2015, amb la següent part decisòria: **"DECIDEIXO**

Que estimant en tots els seus termes la demanda formulada per la representació processal de les Sres. C.C.R. i C.C.B. contra el Sr. J.B.P., he de condemnar i condemno a aquest darrer al pagament de la suma total de 4.344,25.-euros, corresponent a la meitat del cost de les despeses de matricula de la filla comuna C.C.B., de les anualitats 2011-2012 i 2012-2013, sense fer expressa imposició de les costes judicials ocasionades, en atenció al que es preveu al IV. CONSIDERANT de la present resolució judicial".

III.- La representació processal de la part defenent ha interposat recurs contra la sentència d'instància i, en data de registre 16-02-2016, ha articulat escrit de conclusions, segons el qual i en mèrits del seu contingut sol·licita la revocació de la resolució d'instància.

Pel contrari, la part recorreguda, en el seu escrit de contesta a les conclusions, de data 21-03-2016, demana la confirmació íntegra de la sentència dictada a la instància i la imposició a la recurrent de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals la part defenent fonamenta el seu recurs són els següents. En primer terme, entén que el pare es nega a abonar aliments perquè no sap res de la filla des que va anar a viure a Girona amb la mare, no sap que ha fet des dels 18 als 21 anys i mai se li ha demanat opinió, consell ni diners per a que la filla realitzi activitats culturals, esportives o laborals. Assenyala que al ser un fill major d'edat cal saber el què i el per què i sobretot justificar-ho per qui ho demana. Afirmar que cal que

les despeses siguin raonables per evitar abusos, i no ho és, allotjar-se durant el curs escolar en un hotel de 4 estrelles i que ha passat 3 anys sense fer res i que una cosa és no trobar feina i l'altra no voler treballar.

En segon terme, manifesta que no es pot considerar a la filla Sra. C.C.B. com a intervinent adhesiu, de manera que la filla no pot tenir acció perquè no és titular del dret litigiós.

En tercer terme, considera que la reclamació de la mare s'ha de desestimar perquè hauria permès que la filla no treballés dels 18 als 21 anys i qui l'hauria mantingut econòmicament. Indica que la filla és cotitular de 3 comptes corrents i que en un de propi es carregava el lloguer del pis a Barcelona i que el pagament de l'estada a l'hotel tampoc prové d'un compte de la mare i avis materns sinó d'un compte de X., de manera que entén que, per prova de presumpcions, s'ha d'entendre acreditada la capacitat econòmica de la filla major d'edat.

I, en darrer terme, considera que s'exercita una acció de repetició, segons la jurisprudència esmentada, de manera que com que aquesta procedeix quan s'ha efectuat un pagament per error o indegut, al no ésser el cas, també ha de ser desestimada la demanda per aquest motiu. Afegeix que des del 9-05-2013 fins el 27-11-2014 (període de proves) no s'han aportat les notes dels cursos, de manera que no es coneix l'aprofitament realitzat.

II.- Cal iniciar l'anàlisi pel motiu adreçat a negar acció a la filla major d'edat en concepte d'intervinent adhesiu. La sentència recorreguda entén que la filla, Sra. C.C.B., com que conviu amb la mare i no és independent econòmicament, la legitimació activa per a reclamar les seves despeses per estudis correspon a la mare, però ella pot actuar com a intervinent adhesiu degut a l'evident interès que ostenta respecte de la resolució de la present controvèrsia.

La part recurrent entén que el supòsit de la intervenció adhesiva simple es produeix quan un tercer processal, que no és titular del dret litigiós, coadjuva a la victòria d'una de les parts per a evitar els perjudicis que li produiria la derrota processal. Des d'aquesta òptica, la consideració que efectua la sentència s'ha de mantenir, atès que no considera que la filla sigui titular del dret litigiós, sinó precisament que coadjuva a l'èxit de la demanda interposada per la seva mare, que és qui ha efectuat el pagament de les matrícules dels seus estudis. En tot cas, sí que cal precisar a la part decisòria que s'ha d'estimar la demanda interposada per la Sra. C.C.R., coadjuvada per la seva filla C.C.B. i, per tant, en aquest punt ha de ser modificada la part dispositiva de la resolució i el motiu estimat en part.

III.- En segon terme, quant a la qualificació de l'acció exercitada (reclamació o repetició), consta a la demanda (foli 29) que insta acció de reclamació de la meitat de les despeses de matrícules abonades. Encara que s'esmenti als fonaments de dret un Aute de la Sala civil de 30-04-2012, respecte de l'acció de repetició, el present motiu no pot prosperar per les següents raons.

Aquesta Sala, en ares del dret a la jurisdicció (art. 10 CA) ha de defugir aquelles interpretacions formalistes que poden obstar a un pronunciament sobre el fons que resolgui la controvèrsia entre les parts. I en el present cas, resta clar de l'estudi de la demanda, de l'escrit de rèplica i de les conclusions que l'acció que s'exercita no es fonamenta en una repetició d'un pagament efectuat per error o indegut, sinó en la reclamació de la meitat de les despeses de matrícula dels estudis que cursa la filla major d'edat a Barcelona de dos cursos acadèmics, de manera que també aquest motiu ha de ser desestimat.

III.- Resta per analitzar els motius, que es poden tractar conjuntament, en els que s'indica que no sap res de la filla des que va anar a viure a Girona amb la mare, no sap que ha fet des dels 18 als 21 anys i mai se li ha demanat opinió, consell ni diners per a que la filla realitzi activitats culturals, esportives o laborals. Assenyala que al ser un fill major d'edat cal saber el

què i el per què i sobretot justificar-ho per qui ho demana. Afirmar que cal que les despeses siguin raonables per evitar abusos, i no ho és, allotjar-se durant el curs escolar en un hotel de 4 estrelles i que ha passat 3 anys sense fer res i que una cosa és no trobar feina i l'altra no voler treballar.

Afegeix que la reclamació de la mare s'ha de desestimar perquè hauria permès que la filla no treballés dels 18 als 21 anys i l'hauria mantingut econòmicament. Indica que la filla és cotitular de 3 comptes corrents i que en un de propi es carregava el lloguer del pis a Barcelona i que el pagament de l'estada a l'hotel tampoc prové d'un compte de la mare i avis materns sinó d'un compte de X., de manera que entén que, per prova de presumpcions, s'ha d'entendre acreditada la capacitat econòmica de la filla major d'edat. Finalment, manifesta que no es coneix l'aprofitament dels estudis perquè no s'han aportat les notes dels cursos.

Tampoc aquestes al·legacions poden ésser acollides. En primer lloc, la doctrina d'aquest Tribunal Superior, com encertadament reconeix la resolució d'instància, ha reconegut legitimació al progenitor per a reclamar aliments pels fills comuns, majors d'edat, sempre que convisquin amb aquest mentre es reclamen.

En segon lloc, aquesta Sala considera que dins del contingut dels aliments formen part dels mateixos tot el que és indispensable pel manteniment, l'habitatge, el vestit i l'assistència mèdica de la persona alimentada, i també les despeses per a la formació si aquesta és menor i per a la continuació de la formació, un cop assolida la majoria d'edat, si no l'ha acabada abans per una causa que no li és imputable, sempre que mantingui un rendiment regular.

En el present cas no és un menor d'edat, de manera que els aliments es presten com un deure derivat de la potestat i on el judici de proporcionalitat entre les necessitats del menor i les possibilitats econòmiques de l'alimentant determinen la seva quantia, sinó que es tracta dels aliments a favor d'un fill major d'edat.

En aquests darrers casos, els aliments inclouen allò que esdevé indispensable pel manteniment, habitatge, vestit i assistència mèdica, així com les despeses de continuació de la formació. Però aquests aliments ja no troben el seu fonament en el deure de la potestat parental, tota vegada que els fills ja són majors d'edat i, per tant, aquesta s'ha extingit.

Pel que es refereix a la formació, que són les despeses que es reclamen en el present procediment, s'ha d'entendre que només s'hauran de seguir abonant quan l'alimentat obté un rendiment regular, mentre que quan l'actitud del fill major d'edat és passiva respecte de la recerca de feina o amb la continuació de la formació, aquesta no procedeix.

En el cas que ara s'analitza, s'ha de compartir el criteri del jutgador d'instància que la filla no ha assolit independència econòmica i que encara conviu amb la mare. Així, consta a les actuacions que, segons ressort de la CASS, la filla comuna no ha exercit prestacions assalariades (foli 109) i que conviu amb la mare en el domicili que apareix a l'ordre de transferència (foli 32 i 61 i ss), sense que el fet de trobar-se en un pis de lloguer o en un hotel entre setmana, mentre assisteix a les classes i en període lectiu, pugui implicar que ja no conviu amb la mare als efectes que ara interessin.

El fet que aparegui com a titular en un compte de Y. amb la seva mare (foli 32) i en dos comptes de X. (foli 63 i 126 a 129) no comporta per se la seva independència econòmica, atès que el primer és conjunt amb la seva mare i la titularitat de dos comptes corrents permetria acreditar la independència i autonomia econòmica si els mateixos es trobessin nodrits pels ingressos que obté la filla C.C.B., però aquest extrem no es pot, com pretén la recurrent, entendre acreditat per prova de presumpcions. I no es pot donar lloc perquè ja s'ha vist que la filla comuna no obté ingressos com a assalariada, sinó que es dedica a cursar estudis de x. a la ciutat de Barcelona. A més, dels documents que es troben als folis 89 i ss, s'observa com és d'un compte corrent de la mare i dels avis materns que es

produeixen les transferències per l'abonament de les despeses d'allotjament a l'hotel G. de Barcelona.

I l'al·legació de la recurrent que els comptes de destí dels documents 26 i 27 coincideix amb el doc. 25, mentre que els dels documents 28, 29 i 30 no coincideix ha de ser desestimada, tota vegada que el compte de destí és del beneficiari G. i sempre és el mateix (**** **** ** *****) (cfr. folis 90 a 96). Potser el recurrent es vol referir al compte origen de X. de les transferències dels folis 94 i 95, que si bé no provindrien del compte de la mare i dels avis, tampoc obstant a la conclusió. I no ho faria perquè seria el mateix compte corrent que aquell indicat per abonar la renda del pis de lloguer, de la filla comuna, de manera que seria ella qui hauria fet les transferències, però sense l'acreditació de cap ingrés, i en funció de la resta de les proves practicades, les presumpcions permetrien inferir no la seva autonomia econòmica sinó el nodriment dels seus comptes corrents per part de la mare i parents.

Confirmada la manca de prova de l'autonomia econòmica de la filla comuna C.C.B., les despeses de formació d'un fill major d'edat han de ser assumides pels progenitors quan el fill obté un rendiment regular. En aquest sentit, no esdevé transcendent per a resoldre la present pretensió de reclamació de la meitat de les despeses de matrícula dels anys 2011-12 i 2012-13 que es pugui entendre irraonable el lloguer de 2000 euros mensuals o les despeses d'allotjament a l'hotel, atès que aquests conceptes no han estat reclamats en el present procediment, ni tampoc que el pare no hagi conegut quina ha estat l'activitat de la filla dels 18 als 21 anys, tota vegada que es reclama l'import d'unes matrícules de formació produïdes després.

El que sí és transcendent és conèixer si el rendiment ha estat regular i si la filla comuna ha aprofitat els cursos dels quals reclama el pagament de les matrícules. Considera la recurrent que no sap si s'ha produït un aprofitament del curs. Si s'examina la prova que es troba a les actuacions (folis 59 i 105) el primer curs de l'Escola internacional de x. va obtenir una nota mitja de 7,39, mentre que en el segon consta que va superar les 8

assignatures cursades amb una nota mitjana de 7. Consegüentment, també aquest motiu ha de decaure.

IV.- L'èxit, encara que molt parcial del recurs, justifica la no imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM EN PART el recurs interposat per la representació processal del Sr. J.B.P. contra la sentència, de data 8-10-2015, en l'únic sentit de corregir la part decisòria, de manera que ha d'indicar que s'estima en tots els seus termes la demanda formulada per la representació processal de la Sra. C.C.R., de la qual és coadjuvant la Sra. C.C.B., i amb el manteniment de la resta dels seus pronunciaments. No procedeix efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-